

پیام شش
زیستن با تثلیث الهی
(۳)
تجربه و مسرت کامل از تثلیث الهی

مطالعه متون مقدس: متی ۲۸: ۱۹؛ دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴؛ مکاشفه ۱: ۴-۵؛ ۴: ۵؛ ۵: ۶

۱. روشن‌ترین مکاشفه تثلیث الهی در عهد جدید، در متی ۲۸: ۱۹ است که دربارهٔ تعمید دادن «به [در] نام پدر و پسر و روح القدس» می‌گوید:

آ. گرچه خدا به طور منحصر به فرد یگانه است، سه شخص وجود دارد - پدر، پسر، و روح - آ. ۱۹.
ب. از یک سو، متی ۲۸: ۱۹ از پدر، پسر و روح القدس می‌گوید؛ از سویی دیگر، در این آیه فقط یک نام وجود دارد - نام پدر و پسر و روح القدس:

۱. نام مجموع وجود الهی است، که معادل شخص او می‌باشد.
۲. آن یک نام شامل هر سه - پدر، پسر، و روح - است و فاش می‌کند که خدا سه-در-یک است.

۳. تعمید دادن ایمانداران در نام خدای سه‌یکتا به معنای غوطه‌ور ساختن آنها در وجود خدای سه‌یکتاست و آوردن آنها به درون شخص خدای سه‌یکتاست تا بتوانند دارای وحدتی اورگانی با این شخص الهی باشند - آ. ۱۹.

پ. تعمید یافتن در نام پدر و پسر و روح القدس موردی عمیق است - اول قرن‌تین ۱۲: ۱۳؛ غلاطیان ۳: ۲۷:

۱. در متی ۲۸: ۱۹ و در رومیان ۶: ۳ و غلاطیان ۳: ۲۷ «به [در]» نشانگر وحدت است.
۲. تعمید یافتن در نام خدای سه‌یکتا به معنای قرار داده شدن در وحدتی اسرارآمیز با او بوده و هر چه خدا هست را به خود اختصاص دادن است - متی ۲۸: ۱۹.
ت. دستوری که در متی ۲۸: ۱۹ توسط خداوند عیسی داده شد پس از رستاخیز او، که تکامل پروسهٔ خدای سه‌یکتا بود، صادر شد:

۱. خدای سه‌یکتا از پروسه‌ای که با جسم پوشیدن آغاز شد، شامل زندگی انسانی و مصلوب شدن بود، و با رستاخیز تکمیل شد، عبور کرد - یوحنا ۱: ۱۴؛ رومیان ۶: ۴.

۲. مسیح، تجسم خدای سه‌یکتا، در رستاخیز تبدیل به روح حیات بخش، تکامل خدای سه‌یکتا شد تا ایمانداران در تثلیث الهی تعمید یابند - اول قرن‌تین ۱۵: ۴۵؛ دوم قرن‌تین ۳: ۱۷.

۳. تعمید یافتن در شخص تثلیث، تعمید یافتن در روح شامل تمام و کامل است که تکامل نهایی خدای سه‌یکتای پروسه دیده است - متی ۲۸: ۱۹.

(آ) این تعمید یافتن در غنای پدر، در غنای پسر، و در غنای روح است - افسسیان ۳: ۸.

(ب) به عنوان اشخاص تعمید یافته، ما اکنون در وحدتی اورگانی با خدای سه‌یکتا هستیم؛

پس هر چه پدر دارد، هر چه پسر دارد و هر چه روح [قدوس] دریافت می‌کند از آن ما

می‌شود - اول قرن‌تین ۶: ۱۷؛ یوحنا ۱۵: ۴-۵، ۷.

۲. تجربه و مسرت کامل از تثلیث الهی، شرکت در محبت خدا، فیض خداوند عیسی مسیح، و مشارکت روح القدس است - دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴:

آ. دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴ به ما سه شخص را در سه جنبه نشان می‌دهد - خدای پدر (محبت)، خداوند عیسی مسیح، پسر خدا (فیض)، و روح القدس (مشارکت).

ب. محبت خدای پدر منشأ است، زیرا خدا سرآغاز می‌باشد؛ فیض خداوند مسیح محبت خداست، زیرا خداوند ابراز خدا می‌باشد؛ و مشارکت روح، اعطای فیض خداوند با محبت خداست، زیرا روح انتقال خداوند با خدا برای تجربه و مسرت ما از خدای سه‌یکتا - پدر، پسر، و روح القدس -

است - آ. ۱۴؛ متی ۲۸: ۱۹.

پ. محبت، فیض، و مشارکت در دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴ مطابقت دارد با پدر، پسر و روح‌القدس در متی ۲۸: ۱۹:

۱. فیض خداوند، خود خداوند به عنوان حیات برای مسرت ماست - یوحنا ۱: ۱۷؛ اول قرن‌تین ۱۵: ۱۰.

۲. محبت خدا، خود خدا به عنوان منشأ فیض خداوند است - اول یوحنا ۴: ۹.

۳. مشارکت روح، خود روح به عنوان انتقال فیض خداوند با محبت خدا برای اشتراک ماست - دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴.

۴. محبت خدای پدر در فیض مسیح پسر ابراز می‌شود، و فیض مسیح پسر در مشارکت خدای روح است تا به ایمانداران منتقل شود - یوحنا ۳: ۱۶؛ ۱: ۱۷؛ ۱۶:

(آ) از طریق مشارکت روح‌القدس است که فیض می‌تواند به ما برسد - دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴.
(ب) فیض مسیح از محبت خدا سرچشمه گرفته، و این فیض از طریق مشارکت روح‌القدس به ما منتقل شده و در ما وارد می‌شود - آ. ۱۴.

(پ) برای تجربه و مسرت فیض خداوند، ما باید در مشارکت روح‌القدس باشیم، و در حالی که از فیض خداوند مسرت می‌بریم، محبت خدا را می‌چشیم - یوحنا ۱: ۱۴، ۱۶؛ اول یوحنا ۴: ۹-۱۰.

ت. با تثلیث الهی، منشأ، مسیر، و جریان وجود دارد - دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴:

۱. منشأ، سرچشمه، محبت پدر است - یوحنا ۳: ۱۶؛ ۴: ۱۴.

۲. مسیر، جاری شدن فیضی است که توسط مسیح به ما ابراز و ارسال شده است - اول قرن‌تین ۱۶: ۲۳.

۳. جریان، روح‌القدس به عنوان مشارکت، انتقال و جریان فیض مسیح با محبت خدای پدر است - دوم قرن‌تین ۱۳: ۱۴.

۳. تجربه و مسرت کامل از تثلیث الهی، توسط آن که هست، بود و می‌آید، توسط آن هفت روح، و توسط عیسی مسیح، آن شاهد امین و نخست‌زاده از میان مردگان و فرمانروای پادشاهان جهان تکمیل می‌شود - مکاشفه ۱: ۴-۵:

آ. مکاشفه ۱: ۴ از خدا به عنوان او که هست، بود و می‌آید می‌گوید:

۱. این مفهوم نام یهوه است:

(آ) به عبری یهوه به معنای «هستم آن که هستم» است - خروج ۳: ۱۴، ۶.

(ب) اینکه او هستم است نشان می‌دهد که او آن کسی است که از ازل تا ابد وجود دارد.

۲. خدا تنها کسی است که هست، تنها کسی که واقعیت هستی را دارد.

۳. عبرانیان ۱۱: ۶ می‌گویند که «هر که به او نزدیک می‌شود، باید ایمان داشته باشد که او هست»:

(آ) بر حسب عبرانیان ۱۱: ۶، خدا هست، و ما باید ایمان داشته باشیم که او هست.

(ب) به عنوان آن که هست، بود و می‌آید، خدا همان خود-زیست و همیشه-موجود است، آن که وجودش بستگی به هیچ چیز جدا از خودش ندارد و کسی است که تا ابد وجود داشته، نه آغاز و نه پایان دارد - خروج ۳: ۱۴.

(پ) ایمان به اینکه خدا هست، به معنای ایمان به این است که او برای ما همه چیز است و ما هیچ نیستیم - یوحنا ۸: ۵۸؛ جامعه ۱: ۲.

(ت) ایمان به اینکه خدا هست، دلالت دارد بر اینکه ما نیستیم؛ او باید تنها شخص باشد، آن یگانه، در همه چیز، و ما باید در همه چیز هیچ باشیم - عبرانیان ۱۱: ۵؛ پیدایش ۵: ۲۲-۲۴.

ب. مکاشفه ۱: ۴ از «هفت روح پیشگاه تخت او» می‌گوید:

۱. در کتاب مکاشفه، روح به عنوان هفت روح نامیده شده (۱: ۴؛ ۴: ۵؛ ۵: ۶)، روح هفت برابر شدت یافته.

۲. آن هفت روح در مکاشفه ۱: ۴ بدون شک همان یک روح خدا هستند (افسیان ۴: ۴) زیرا با خدای سه‌یکتا هم‌رتبه می‌باشند.

۳. چنانکه هفت عددِ تکامل در عمل خداست، پس آن هفت روح باید برای حرکت خدا بر زمین باشد - مکاشفه ۴: ۵:

(آ) در جوهر و وجود، روح خدا یک است.

(ب) در عملکردِ شدت یافته و کار عمل خدا، روح او هفت برابر [هفتگانه] است - ۱: ۴.

۴. عنوان «هفت روح» نشان می‌دهد که روح، هفت برابر شدت یافته است؛ این روح همه عناصر روح را شدت می‌دهد: الوهیت، جسم پوشیدن، مصلوب شدن، رستاخیز، واقعیت و فیض - ۳: ۱.

۵. بر طبق مکاشفه ۵: ۶، آن هفت روح خدا همان هفت چشم بزه هستند:

(آ) مسیح به عنوان بزه بازخرید کننده تخت‌نشین دارای هفت چشم ناظر و نافذ برای اجرای داوری خدا بر عالم است تا مقصود جاودان خدا را، که با بنای اورشلیم نو تکمیل می‌شود، تحقق دهد - ۴: ۵؛ ۲۱: ۲، ۹-۱۰.

(ب) آن هفت روح به عنوان هفت چشم بزه برای تزریق کردن نیز هستند.

(پ) وقتی که مسیح با هفت چشم خود بر ما می‌نگرد، این چشمان، که همان هفت روح هستند، عنصر مسیح و خود مسیح را برای دگرگون شدن ما، در ما تزریق می‌کند - ۵: ۶.

پ. مکاشفه ۱: ۵ از «عیسی مسیح، آن شاهد امین و نخست‌زاده از میان مردگان و فرمانروای پادشاهان جهان» می‌گوید:

۱. به عنوان شاهد زنده و امین خدا، مسیح آن کسی است که خدا را، نه تنها با کلام و اعمالش بلکه با آنچه هست، شهادت می‌دهد؛ وجود او شهادت خداست - آ. آ. ۵.

۲. اینکه مسیح نخست‌زاده از میان مردگان است اشاره دارد به رستاخیز او؛ او آن است که زنده اوست - همان که مرده بود و اکنون زنده جاوید است و کلیدهای مرگ و جهان مردگان [هاویه] در دست اوست - آ. آ. ۵، ب، ۱۸.

۳. خداوند عیسی در صعود خود، فرمانروای پادشاهان جهان است - آ. پ. ۵:

(آ) او از جسم پوشیدن، زندگی انسانی، مصلوب شدن، رستاخیز و صعود عبور کرده، برتر از همه پادشاهان تخت‌نشین شد - ۵: ۶.

(ب) خداوند عیسی، آن تخت‌نشین، بر زمین، بر کل جهان، به عنوان فرمانروای پادشاهان جهان، حکم می‌راند - ۱: ۵.